

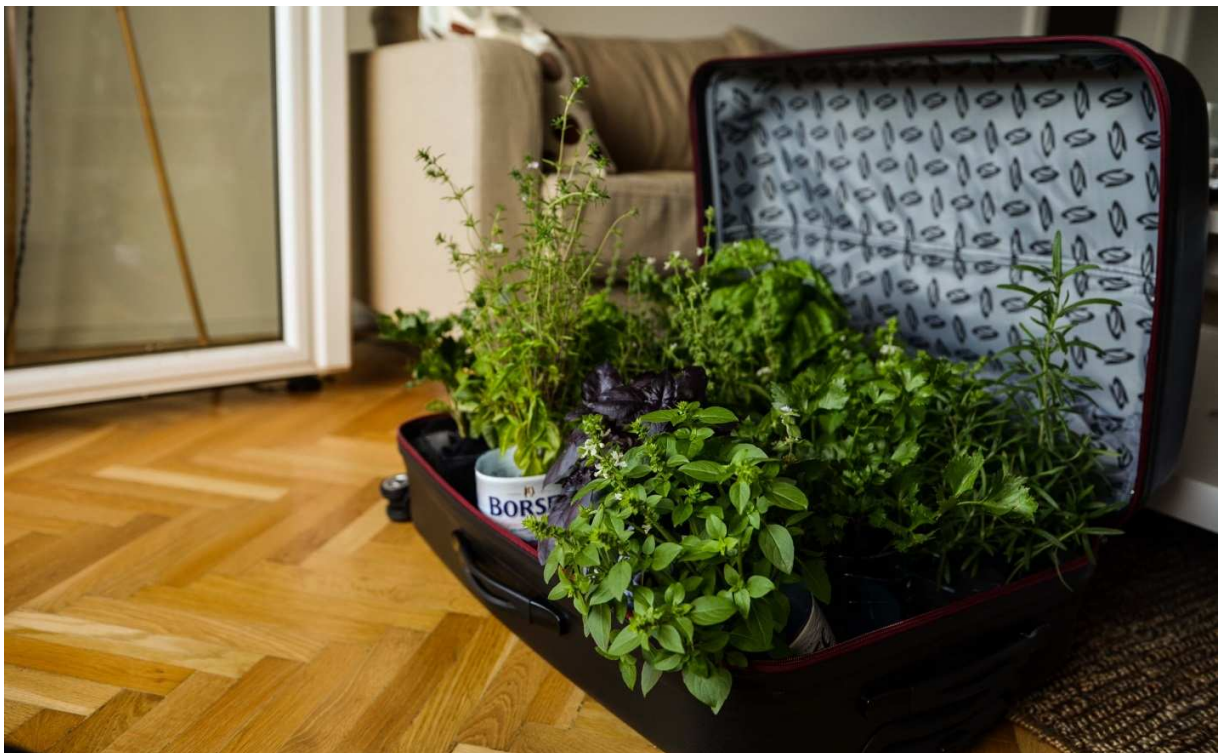
Pavilionul României la Expo UIA 2014

Impresii Echipa Urban Food Stories (Alexandru Fleşeriu, Iulia Hurducaş, Péter Eszter)

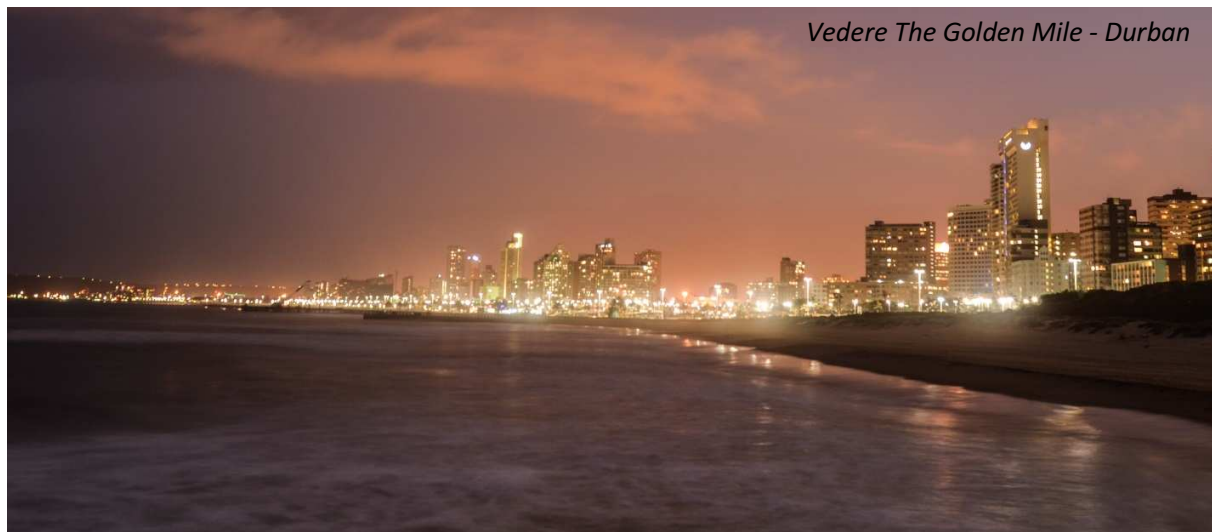

Cu Echipa Urban Food Stories am ajuns la Durban după aproximativ 24 de ore zbor, cu două schimburi la Munchen și Johannesburg. Pentru asamblarea standului românesc am avut nevoie să ducem cu noi câteva bagaje excedentare care au conținut patru lămpi, materialul promoțional și plantele ce urmau să fie expuse la pavilion. Importul oricărui tip de plantă este reglementată de statul sud-african, astfel am parcurs un drum lung până ce am obținut avizul de import pentru o valiză de plante și răsaduri. Însă ajungând la Johannesburg am constatat cu ușurință că oficialitățile nu prea sunt interesate de verificarea bunurilor aduse.

Orașul Durban se află pe malul Oceanului Indian, și la sfârșitul lui Iulie, când am ajuns cu echipa, era ultima lună de iarnă, ceea ce înseamnă că se întuneca la ora patru, dar temperaturile în timpul zilei ajung până la 26 de grade Celsius. Hotelul nostru s-a aflat pe faleză numită The Golden Mile, aproximativ la 25 de minute de mers de la centrul de conferințe al Durbanului - ICC Durban – International Congress Center Durban. Înainte de călătorie am încercat să aflăm cât mai multe despre Durban și în general Africa de Sud, dar adevărata față a lucrurilor s-a arătat doar acolo. Urbanistic vorbind orașul Durban contemporan este de tip american, unde lipsesc aleile și piețele pietonale, iar trama destul de ortogonală a orașului este definită de traficul de auto.

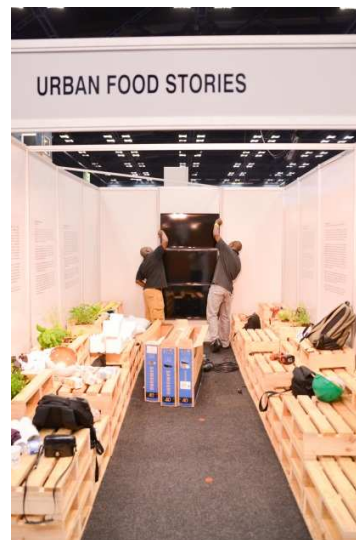
Vedere The Golden Mile - Durban

Astfel plimbându-ne 25 de minute de la hotel la ICC am întâlnit doar câțiva pietoni, deși este o zonă destul de centrală a orașului. Când am parcurs noaptea același drum, de două ori ne-a oprit poliția ca să verifice că totul este în regulă, chiar s-au oferit să ne ducă până la hotel. În același timp trotuarul și trecerile sunt foarte bine întreținute și semnalizate. Doar acolo ne-am dat seama că există multe zone ale orașului unde criminalitatea este mai ridicată, astfel turistul trebuie să aibă o oarecare prudență. Transportul în comun organizat este o noutate în oraș, se cheamă The People Mover, și constă dintr-o rețea de patru rute de autobuze, care circula o dată la 15 minute, dar repede ne-am dat seama că nu va merita ca să folosim această metodă de transport între hotel și ICC, datorită timpului mai lung de deplasare, așteptare și schimbarea de autobuze.

A doua zi am început organizarea propriu-zisă a expoziției. Ne-am întâlnit cu producătorul de paleți. Livrarea acestora și plata au decurs fără cea mai mică problemă, exact la ora stabilită și locul

pregătirea standului României

stabilit. Centrul de conferințe

din centrul Durbanului este format din mai multe clădiri și incinte. Complexul dispune de numeroase săli de expoziție și conferințe de diferite dimensiuni, care au găzduit cele câteva mii de delegați.

Ceva dificultăți sau întârzieri au apărut din cauza organizatorilor generali, care au avut rolul de a monta panourile standard din care să se formeze standurile reprezentanților, iar după aceea câteva dificultăți au mai apărut la lucrările de realizare a instalațiilor electrice și montarea ecranelor pe care le-am închiriat de la organizatori. Însă depășind toate aceste mici obstacole, următoarea zi am așezat paleții la loc, am replantat răsadurile, care au ajuns la Durban în câte o sticlă de plastic și am reușit să dăm drumul și filmului pregătit pe cele trei ecrane suprapuse. Împreună cu doamna Ionescu am organizat o mică recepție a standului României, la care membrii delegației României au reușit să aducă câțiva colegi UIA din alte țări. Sperăm că, pe lângă paharele de vin și platoul de brânză, am reușit să dăm mai departe și ceva din mesajul proiectului.

Vernisaj la Standul României

standul României

Pe durata expoziției am avut chiar multe dialoguri cu vizitatorii arhitecți care au povestit de experiența sau interesul lor pentru producerea sustenabilă a hranei în oraș, fie în Durban, fie în alte țări ale lumii, membre UIA.

vedere cartier din Durban

Tema expoziției și a conferinței a fost arhitectura altundeva (Architecture Otherwhere), iar cele trei subteme au fost: ecologie, reziliență și valori. În sala expozițională, nu numai organizațiile de arhitecți din diferite țări au avut câte un stand, de exemplu și școala de arhitectură din Durban a primit o suprafață de expunere. Orașele care au candidat pentru organizarea congresului UIA în 2020 au avut și ele câte o suprafață de expunere (Melbourne, Paris, Rio de Janeiro). La adunarea generală s-a votat Rio de Janeiro pentru a găzdui evenimentul, după ce în 2017 va fi în Seoul. Într-una din zile, am avut o întâlnire cu un grup de tineri activiști locali pe tema suveranității alimentare, care au propus în Durban mai multe proiecte asemănătoare cu cele ale noastre din România. În timpul pregătirii expoziției, încă de acasă am făcut cunoștință cu ei și am fost foarte bucuroși că am reușit să ne întâlnim cu ei și să avem o mică discuție despre tema standului. La încheierea expoziției, am donat paleții acestor tineri, care i-au refolosit cu o altă ocazie de expoziție la ICC, peste câteva săptămâni. În timpul expoziției, am avut timp să participăm și la câteva conferințe și alte evenimente organizate la ICC. Dacă Toyo Ito a prezentat intervențiile lui după tsunami-ul din Japonia, Wang Shu a pornit discuția cu povestea cum peste o zi de când a primit premiul Pritzker i s-a comunicat că locuința lui din oraș va fi demolată, pentru a face loc restructurărilor urbanistice. Am participat la “balul” de pe stradă al arhitecților, am gustat specialitatea culinară a orașului: The Bunny Chow – care este un curry de vită pus într-o pâine tăiată în două - și am reușit să vizităm împrejurimile orașului. Durban are o populație formată în majoritate de grupul etnic zulu, câțiva descendenți britanici și cea mai mare populație indiană din afara statului. Orașul este compus din cartiere cu diferite grupuri de etnii și grupuri sociale, iar aceasta se reflectă prin aspectul fizic și atmosfera acestor părți.

După dezasamblarea pavilionului, am încărcat paleții și ne-am luat rămas bun de la tinerii activiști din Durban. Am ajuns acasă cu impresia că am avut parte de o experiență deosebită, în care am încercat să combinăm bucuria de a amenaja un stand și o vacanță pe continentul african. Am creat o serie de cărți poștale cu tema Urban Food Stories, disponibile la stand, care sperăm să fi ajuns în cât mai multe părți ale lumii.

Instalație de echipa Raumlabor la Durban în cadrul UIA – raumlabor.net